

Dariusz Wiśniewski

Paweł Dziędziak

Adam Sowiński

Instytut Transportu Samochodowego

**DOKUMENTOWANIE STATUSU PRZYRZĄDÓW I URZĄDZEŃ
STANOWIĄCYCH WYPOSAŻENIE KONTROLNO-POMIAROWE STACJI
KONTROLI POJAZDÓW**

W artykule podjęto rozważania dotyczące statusu wyposażenia kontrolno-pomiarowego użytkowanego na stacjach kontroli pojazdów. Zwrócono uwagę na niewystarczające regulacje prawne w tym obszarze. Zaproponowano rozwiązania dotyczące dokumentowania statusu przyrządów i urządzeń. Przedstawiono definicję wyrobu certyfikowanego przyjętą przez Instytut Transportu Samochodowego (ITS).

***DOCUMENTING THE STATUS OF INSTRUMENTS AND EQUIPMENT
FITTED MEASUREMENT AND CONTROL VEHICLE INSPECTION STATION***

The article elaborates on the status of the control and measurement equipment is used for the vehicle inspection stations. Highlighted the inadequate legal regulations in this area. Solutions have been proposed for documenting the status of instruments and equipment. Shows the definition of the product certified adopted by the Motor Transport Institute (ITS).

Wstęp

Większość przyrządów i urządzeń diagnostycznych stanowiących obowiązkowe wyposażenie stacji kontroli pojazdów (SKP) podlega obowiązkowej certyfikacji. Aktualnie certyfikacja udzielana jest przez dwie jednostki certyfikujące, w tym przez jednostkę certyfikującą funkcjonującą w Instytucie Transportu Samochodowego (ITS), choć należy podkreślić, że także inne jednostki certyfikujące, po uzyskaniu akredytacji Polskiego Centrum Akredytacji (PCA), mogłyby również prowadzić swoją działalność w tym obszarze. Potwierdzeniem udzielonej certyfikacji jest dokument wydany przez jednostkę certyfikującą. Zwyczajowo dokument ten jest nazywany certyfikatem, choć przedmiotowe normy [4] i przepisy prawne [5] nie narzucają nazewnictwa w tym zakresie. Użytkownik, który korzysta z przyrządu lub urządzenia w ramach prowadzenia działalności SKP powinien dysponować dokumentami, które wykażą przed organami kontrolnymi, że dany przyrząd lub urządzenie spełnia wymagania przedmiotowych przepisów, czyli, że użytkowany egzemplarz przyrządu lub urządzenia ma status przyrządu lub urządzenia certyfikowanego.

1. Tryby udzielania certyfikacji przez ITS

Certyfikacja dla przyrządów i urządzeń diagnostycznych udzielana jest przez ITS w dwóch trybach. Jest to certyfikacja typu, gdzie certyfikaty wydawane są dla określonego typu, modelu lub odmiany wyrobu, czyli dla wieloelementowego zbioru wyrobów o identycznych właściwościach. Drugim trybem jest certyfikacja jednostkowa (indywidualna), która udzielana jest dla zidentyfikowanego, pojedynczego egzemplarza wyrobu. Certyfikacja typu dedykowana jest dla klientów, którzy są producentami lub dystrybutorami przyrządów lub urządzeń diagnostycznych. Certyfikacja jednostkowa adresowana jest do klienta, którym jest użytkownik końcowy, choć tu również o certyfikację może wystąpić producent lub dystrybutor wyrobu. Kolejną zasadniczą różnicą pomiędzy certyfikacją typu, a certyfikacją jednostkową jest okres obowiązywania certyfikacji. Certyfikaty typu mają określony okres obowiązywania, wydawane są przez ITS na 3 lub 5 lat. Certyfikaty jednostkowe nie mają określonego okresu ważności. Wyjaśnienia wymaga okres obowiązywania certyfikacji. Okres ważności certyfikacji, który jest określony na certyfikatach typu nie jest bezpośrednio interpretowany w przepisach dotyczących SKP [5], normach będących podstawą prowadzenia działalności certyfikacyjnej [4, 6] ani żadnych innych, znanych autorom niniejszego artykułu przepisach i normach prawnych. W celu wyjaśnienia wątpliwości związanych z okresem ważności certyfikacji jednostka certyfikująca ITS przyjęła definicję wyrobu certyfikowanego, która m.in. w oparciu o okres ważności certyfikacji pozwala na weryfikację statusu wyrobu jako objętego lub nieobjętego certyfikacją. Definicja ta została przedstawiona i omówiona w dalszej części artykułu. Generalnie okres ważności certyfikacji zawiera informację dla posiadacza certyfikatu, czyli dla podmiotu wprowadzającego egzemplarze wyrobu na rynek, że w okresie obowiązywania certyfikacji sprzedaje wyrób, który ma status wyrobu certyfikowanego. Po wygaśnięciu certyfikacji, wyrób wprowadzony na rynek będzie wyrobem niecertyfikowanym. W przypadku użytkownika, który chce nabyć wyrób certyfikowany, okres ważności certyfikacji pozwala na prostą weryfikację

statusu egzemplarza wyrobu. Status wyrobu wprowadzonego do obrotu w zasadzie nie zmienia się w czasie jego użytkowania, oczywiście poza sytuacją, kiedy wyrób niecertyfikowany zostanie poddany certyfikacji np. certyfikacji jednostkowej. Wyrób może utracić status wyrobu certyfikowanego w przypadku jego modyfikacji lub nawet modernizacji, o ile takie czynności nie uzyskały wcześniej akceptacji jednostki certyfikującej. Generalnie użytkownik, który nabył przyrząd lub urządzenie diagnostyczne ze statusem wyrobu certyfikowanego, powinien jedynie utrzymywać je w dobrym stanie technicznym. Odsprzedaż takiego przyrządu lub urządzenia kolejnemu użytkownikowi nie ma wpływu na status wyrobu. Przyrząd lub urządzenie pozostaje w dalszym ciągu wyrobem certyfikowanym.

2. Przepisy dotyczące dokumentów certyfikacyjnych

Szczegółowe przepisy regulujące wymagania dla SKP zawarte są w rozporządzeniu Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 10 lutego 2006 r. w sprawie szczegółowych wymagań w stosunku do stacji przeprowadzających badania techniczne pojazdów (Dz.U. z 2006 r. Nr 40, poz. 275) [5] zwanego dalej rozporządzeniem. Z zapisu § 14 ust. 8 rozporządzenia wynika obowiązek certyfikacji części wyposażenia kontrolno-pomiarowego w jednostkach akredytowanych w polskim systemie akredytacji. W rozporządzeniu podano, że potwierdzeniem spełnienia przez przyrządy lub urządzenia diagnostyczne określonych wymagań jest „dokument wydany przez jednostkę akredytowaną w polskim systemie akredytacji”. Należy zwrócić uwagę, że rozporządzenie nie narzuca, jaki to powinien być dokument, rozporządzenie wskazuje jedynie jednostkę akredytowaną przez PCA jako podmiot, przez który ten dokument powinien być wydany.

Wymagania dotyczące dokumentów wydawanych przez jednostkę certyfikującą zawarte są w normie PN-EN ISO/IEC 17065:2013-03 [4]. Norma ta zawiera szczegółowe wymagania, po spełnieniu których, na wniosek jednostki, PCA udziela akredytacji. Zgodnie z wymaganiami normy jednostka certyfikująca powinna dostarczyć klientowi „formalne dokumenty certyfikacyjne, które jasno przedstawiają lub umożliwiają zidentyfikowanie”:

- a) nazwy i adresu jednostki certyfikującej,
- b) daty udzielenia certyfikacji (data nie powinna poprzedzać daty podjęcia decyzji w sprawie certyfikacji),
- c) nazwy i adresu klienta,
- d) zakresu certyfikacji,
- e) okresu lub daty ważności certyfikacji, jeżeli certyfikacja wygasa po ustalonym okresie,
- f) każdej innej informacji wymaganej przez program certyfikacji.

Dodatkowo razem z udzieleniem certyfikacji i wydaniem certyfikatu, pomiędzy jednostką certyfikującą a klientem zawierana jest umowa regulująca niezbędne kwestie jak nadzór nad udzieloną certyfikacją, powoływanie się na certyfikację, zasady stosowania przez klienta znaków należących do jednostki certyfikującej, zasady zawieszenia i cofnięcia certyfikacji.

Ani rozporządzenie, ani wyżej przywołana norma nie precyzują w wystarczający z praktycznego punktu widzenia sposób, jakie dokumenty powinny zostać wydane,

aby organ dokonujący kontroli SKP był poinformowany, jakich dokumentów może oczekiwać i odwrotnie, aby SKP była poinformowana, jakich dokumentów będzie żądał organ kontroli i jakie dokumenty powinna uzyskać od dostawcy przyrządu lub urządzenia.

Przekazanie użytkownikowi odpowiednich dokumentów podczas transakcji zakupu reguluje ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (k.c.) (Dz. U. z 2016 r., poz. 380) [1]. W art. 546 § 2. Znajduje się zapis, że: „Sprzedawca obowiązany jest wydać posiadane przez siebie dokumenty, które dotyczą rzeczy. Jeżeli treść takiego dokumentu dotyczy także innych rzeczy, sprzedawca obowiązany jest wydać uwierzytelniony wyciąg z dokumentu. Ponadto, jeżeli jest to potrzebne do należytego korzystania z rzeczy zgodnie z jej przeznaczeniem, sprzedawca obowiązany jest załączyć instrukcję i udzielić wyjaśnień dotyczących sposobu korzystania z rzeczy”.

W certyfikacji wyrobów interesująca jest pierwsza część ww. paragrafu, którą można interpretować w ten sposób, że razem z przyrządem lub urządzeniem powinien zostać przekazany stronie kupującej certyfikat, a w przypadku, jeżeli certyfikat dotyczy także innych przyrządów lub urządzeń powinien zostać wydany uwierzytelniony wyciąg z certyfikatu. ITS zawsze sporządza certyfikat wyłącznie w dwóch egzemplarzach. Jeden egzemplarz oznaczony jest dla posiadacza certyfikacji, drugi egzemplarz certyfikatu pozostaje w archiwum ITS. W przypadku certyfikacji jednostkowej mamy do czynienia z sytuacją, w której certyfikacją objęty jest tylko jeden egzemplarz odpowiednio przyrządu lub urządzenia. Zwykle stroną, która wnioskuje o certyfikację jednostkową jest użytkownik, czyli przedsiębiorca prowadzący SKP, na terenie której znajduje się i jest użytkowany przyrząd lub urządzenie. Certyfikat w takim przypadku otrzymuje bezpośrednio użytkownik. Jeżeli o certyfikację jednostkową wystąpi producent lub dystrybutor przyrządu lub urządzenia, oryginał certyfikatu zostanie przekazany razem z wprowadzonym do obrotu przyrządem lub urządzeniem. W sytuacji, jeżeli SKP, która użytkuje przyrząd lub urządzenie, zdecyduje się na jego dalszą odsprzedaż oryginał certyfikatu powinien zostać przekazany nowemu właścicielowi.

W przypadku certyfikacji typu mamy do czynienia z jednym egzemplarzem certyfikatu będącym w dyspozycji posiadacza certyfikatu. Certyfikacją objętych jest natomiast wiele egzemplarzy przyrządu lub urządzenia. W takim przypadku posiadacz certyfikatu, zgodnie z przytoczonym wyżej paragrafem k.c., powinien przekazać razem z przyrządem uwierzytelniony wyciąg z tego dokumentu. Powyższy zapis wymaga interpretacji określenia „uwierzytelniony wyciąg”.

Słownik języka polskiego PWN przez słowo wyciąg (dokumentu) rozumie „skrótowy tekst zawierający najważniejsze dane z większej całości”. Nieco szersze pojęcie ma odpis (dokumentu), które słownik języka polskiego PWN wyjaśnia jako „kopia lub przepisany tekst oryginalnego dokumentu”. Należy przez to rozumieć, że odpis zawiera pełny tekst oryginalnego dokumentu, zaś wyciąg może zawierać jedynie najważniejsze informacje. Wynika z tego również, że odpis może zastąpić wyciąg, ponieważ zawiera pełną informację z oryginału.

Pojęcie „uwierzytelniony” wymaga również interpretacji. W słownik języka polskiego PWN „uwierzytelnić” to „uczynić coś wiarygodnym”. Pomocną w wyjaśnieniu sposobu uwierzytelnienia wyciągu z certyfikatu są zapisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - kodeks postępowania administracyjnego (k.p.a.) (Dz. U. z 2016 r.,

poz. 23) [2]. Artykuł 76a k.p.a. w całości dotyczy uwierzytelniania kopii dokumentu. Wyjaśnienie, kto może uwierzytelić wyciąg z dokumentu, znajduje się w zapisach:

„§ 1. Jeżeli dokument znajduje się w aktach organu lub podmiotu, o którym mowa w art. 76 § 1 lub 2, wystarczy przedstawić urzędowo poświadczony przez ten organ lub podmiot odpis lub wyciąg z dokumentu. Organ administracji publicznej zażąda udzielenia odpisu lub wyciągu, jeżeli strona sama uzyskać ich nie może. Gdy organ uzna za konieczne przejrzanie oryginału dokumentu, może wystąpić o jego dostarczenie.

§ 2. Zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub doradcą podatkowym.

§ 3. Zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub doradcą podatkowym ma charakter dokumentu urzędowego.”

Podobne zapisy można również znaleźć w kodeksie postępowania cywilnego (k.p.c.) (Dz. U. z 2014 r., poz. 101) [3] bowiem w art. 129 k.p.c. „§2. Zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa”.

Na podstawie przepisów k.p.a. [2] oraz k.p.c. [3] należy uznać, że do uwierzytelniania wyciągu z certyfikatu, niezależnie od ewentualnego postępowania administracyjnego lub cywilnego, uprawnieni są:

1. jednostka certyfikująca, która wydała certyfikat,
2. notariusz,
3. występujący w sprawie pełnomocnik strony będący adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym.

3. Powiązanie dokumentów certyfikacyjnych z wyrobem

W przypadku certyfikacji jednostkowej nie ma trudności z weryfikacją statusu wyrobu dla oceny czy egzemplarz przyrządu lub urządzenia jest objęty certyfikacją. Można to bezpośrednio sprawdzić analizując zapisy na certyfikacie. Certyfikat jednostkowy wydany jest dla jednego egzemplarza przyrządu lub urządzenia, cechy identyfikacyjne tego przyrządu lub urządzenia w postaci indywidualnego, niepowtarzalnego numeru fabrycznego są umieszczone w certyfikacie.

W przypadku certyfikacji typu mamy odmienną sytuację. Certyfikat jest dokumentem potwierdzającym udzielenie certyfikacji dla wieloelementowego zbioru przyrządów lub urządzeń identyfikowanych poprzez określenie najczęściej typu, modelu lub odmiany. Utrudnieniem jest również to, że nie wszystkie egzemplarze przyrządów lub urządzeń pomimo, że mają identyczne cechy muszą być objęte certyfikacją. Wynika to chociażby, jak podano wyżej, z okresowości certyfikacji [8]. Certyfikacja typu zgodnie z wymaganiami dla jednostek certyfikujących udzielana jest na wskazany w certyfikacie okres czasu. W konsekwencji, w użytkowaniu są przyrządy lub urządzenia o identycznych właściwościach jednak wyprodukowane i wprowadzone na rynek w różnym czasie. W skojarzeniu z okresem ważności certyfikacji powoduje, że nie wszystkie z tych przyrządów i urządzeń mogą zostać

uznane za posiadające status wyrobu certyfikowanego. Przepisy regulujące obowiązek certyfikacji przyrządów i urządzeń, podobnie jak normy będące podstawą udzielania akredytacji dla jednostek certyfikujących, nie regulują zagadnień pozwalających na weryfikację statusu określonych egzemplarzy, wprowadzonych do obrotu, przyrządów lub urządzeń jako objętych bądź nieobjętych certyfikacją. W takiej sytuacji to jednostki certyfikujące powinny określić swoje jednoznaczne wymagania w tym zakresie [8]. Jedynie jednostka udzielająca certyfikacji ma wystarczającą wiedzę oraz bierze na siebie odpowiedzialność za potwierdzenie, że typ przyrządu lub urządzenia spełnia określone wymagania. Jednostka taka może doprecyzować swoje stanowisko w tym zakresie wskazując dodatkowe warunki, które pozwolą zweryfikować status poszczególnych egzemplarzy wyrobu. ITS przyjął definicję wyrobu certyfikowanego, która w odniesieniu do wyrobów certyfikowanych przez ITS pozwala na zweryfikowanie statusu egzemplarza wyrobu, w tym również przyrządów lub urządzeń diagnostycznych.

Definicja wyrobu certyfikowanego przyjęta przez ITS to:

„Wyrobem certyfikowanym, o ile przepisy szczegółowe nie stanowią inaczej, jest wyrób, który jednocześnie spełnia następujące warunki:

- 1) jest wyrobem, na który został wydany certyfikat typu,*
- 2) jest wyrobem, który został wprowadzony do obrotu lub oddany do użytku w okresie ważności certyfikatu,*
- 3) jest wyrobem, który został wprowadzony do obrotu lub oddany do użytku przez posiadacza certyfikatu lub jego upoważnionego przedstawiciela.*

Wyrobem certyfikowanym jest również egzemplarz wyrobu, który został poddany badaniom, w pełnym zakresie, na potrzeby przeprowadzenia procesu certyfikacji, o ile przeprowadzone badania nie miały wpływu na właściwości wyrobu.

Jeżeli wyrób posiada określony termin przydatności do użycia lub inny równoważny termin, wyrób taki traci status wyrobu certyfikowanego z chwilą przekroczenia tego terminu.” [7]

Z powyższej definicji oraz z wymagań dla dokumentów certyfikacyjnych i stosowanych w nich zapisów jednoznacznie wynika, że nie ma możliwości jednoznacznej weryfikacji statusu wyrobu jedynie w oparciu o zapisy w certyfikacie. Żeby zweryfikować status egzemplarza przyrządu lub urządzenia diagnostycznego należy sprawdzić:

- 1) czy dokumenty certyfikacyjne są wiarygodne,
- 2) czy typ, model, odmiana przyrządu lub urządzenia odpowiada zapisom w dokumentach certyfikacyjnych,
- 3) czy przyrząd lub urządzenie wprowadzono do obrotu lub oddano do użytku w okresie ważności certyfikacji,
- 4) czy przyrząd lub urządzenie zostało wprowadzone do obrotu lub oddane do użytku przez posiadacza certyfikatu lub jego upoważnionego przedstawiciela.

Od powyższej listy kontrolnej istnieją wyjątki, które dotyczą sytuacji, kiedy przyrząd lub urządzenie zostało poddane badaniom na potrzeby przeprowadzenia procesu certyfikacji i na podstawie przeprowadzonych badań została udzielona certyfikacja. Dotyczy to całej certyfikacji jednostkowej oraz niektórych przyrządów lub urządzeń, które zostały zamontowane u użytkownika końcowego i zgłoszone do przeprowadzenia badań na potrzeby udzielenia certyfikacji.

Dla potwierdzenia spełnienia wymagań przedstawionych w punktach 3) i 4) potrzebne są dowody w postaci np. faktury zakupu lub innych wiarygodnych

dokumentów pozwalających stwierdzić, kiedy i od jakiego podmiotu zostało zakupione urządzenie. Chodzi tu o wprowadzenie do obrotu, czyli sytuację, kiedy urządzenie zostało sprzedane po raz pierwszy. Nie dotyczy to ewentualnej dalszej odsprzedaży urządzenia.

Potwierdzenie statusu przyrządów i urządzeń jako wyrobów certyfikowanych, z punktu widzenia prowadzenia działalności SKP, jest bardzo ważne i powinno być należycie dokumentowane. Dokumenty te powinny być starannie przechowywane w SKP przez cały okres użytkowania przyrządów i urządzeń.

4. Wyciąg z certyfikatu

W ostatnich latach przy weryfikacji wyposażenia kontrolno-pomiarowego SKP zdarzały się sytuacje, w których organy kontroli miały wątpliwości dotyczące statusu przyrządów i urządzeń. W wielu takich przypadkach ITS pomagał w wyjaśnieniu spraw. W czasie prowadzenia tych działań zwrócono uwagę, że w przypadku certyfikacji typu celowe byłoby wprowadzenie dokumentu, który jednoznacznie wiązałby egzemplarz przyrządu lub urządzenia z udzieloną certyfikacją. Opracowano dokument nazwany „wyciągiem z certyfikatu”, który zawiera wszystkie ważne informacje zapisane w certyfikacie typu oraz, który jest przypisany do określonego egzemplarza przyrządu lub urządzenia. Wyciąg z certyfikatu zawiera zapisy, w których ITS potwierdza, że przyrząd lub urządzenie, o określonym numerze fabrycznym, ma status wyrobu certyfikowanego i jest objęte daną certyfikacją. Instytut przed wydaniem wyciągu z certyfikatu weryfikuje, czy egzemplarz przyrządu lub urządzenia spełnia wymagania wyżej przedstawionej definicji wyrobu certyfikowanego. Wyciąg z certyfikatu wydawany jest na zasadach dobrowolnych, wyłącznie na wniosek podmiotu, który jest posiadaczem certyfikatu. Podstawą do wydania wyciągu są informacje poświadczone przez posiadacza certyfikatu, potwierdzające termin wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku przyrządu lub urządzenia. Wyciąg wydawany jest w trzech egzemplarzach, dla:

- 1) posiadacza certyfikatu,
- 2) użytkownika przyrządu lub urządzenia,
- 3) archiwum ITS.

Wyciąg z certyfikatu jest indywidualnym dokumentem wydawanym dla określonego i zidentyfikowanego numerem fabrycznym egzemplarza przyrządu lub urządzenia, potwierdza jego status jako wyrobu objętego certyfikacją. W przypadku dalszej odsprzedaży przyrządu lub urządzenia kolejnemu podmiotowi egzemplarz wyciągu przeznaczony dla użytkownika powinien zostać przekazany razem z przyrządem lub urządzeniem, tak aby kolejny użytkownik mógł potwierdzić przed organami kontroli jego status.

Podsumowanie

Wnioski z przeprowadzonych analiz to:

- Brak jest uregulowań prawnych na poziomie ustawy, rozporządzenia czy też norm będących podstawą procesu certyfikacji jednoznacznie określających, kiedy

przyrząd lub urządzenie stanowiące wyposażenie stacji kontroli pojazdów ma status wyrobu certyfikowanego.

- Jednostka certyfikująca udzielając certyfikacji okresowej, obejmującej swoim zakresem zbiór wyrobów o tych samych cechach powinna określić, w sposób możliwie ścisły, warunki, na podstawie których dany egzemplarz wyrobu uzyskuje status wyrobu certyfikowanego.
- Przy weryfikacji statusu przyrządu lub urządzenia znajdującego się w okresie użytkowania istotne jest sprawdzenie czy na ten typ przyrządu lub urządzenia udzielona została certyfikacja, który podmiot wprowadził wyrób do obrotu lub przekazał wyrób do użytkowania oraz w jakim okresie w stosunku do okresu ważności certyfikacji to nastąpiło.
- Przy poświadczaniu dokumentów certyfikacyjnych należy kierować się przepisami zawartymi w kodeksie postępowania administracyjnego.
- Dla wyrobów certyfikowanych przez ITS dokumentem jednoznacznie poświadczającym status przyrządu lub urządzenia, jako wyrobu objętego certyfikacją, jest certyfikat jednostkowy lub wyciąg z certyfikatu. W obu tych dokumentach wpisywany jest numer fabryczny odpowiednio przyrządu lub urządzenia. Poświadczenie statusu wyrobu odnosi się wyłącznie do tak zidentyfikowanego wyrobu.
- Sprzedawca sprzedając przyrząd lub urządzenie diagnostyczne sprzedaje ten wyrób razem z prawem do wykorzystywania tego przyrządu lub urządzenia w działalności SKP. Zgodnie z art. 556(3) k.c. w razie sprzedaży prawa sprzedawca jest również odpowiedzialny za istnienie prawa, w tym przypadku sprzedawca ponosi odpowiedzialność za status przyrządu lub urządzenia jako wyrobu certyfikowanego.
- Nabywca przyrządu lub urządzenia diagnostycznego powinien szczególnie zwrócić uwagę na przekazywane mu dokumenty certyfikacyjne. Dokumenty te powinny być następnie starannie przechowywane przez cały okres użytkowania przyrządu lub urządzenia, a przy ewentualnej dalszej odsprzedaży przyrządu lub urządzenia przekazane kolejnemu nabywcy.

LITERATURA:

- [1] Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 380),
- [2] Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 23),
- [3] Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 101),
- [4] Norma PN-EN ISO/IEC 17065:2013-03 Ocena zgodności - Wymagania dla jednostek certyfikujących wyroby, procesy i usługi,
- [5] Rozporządzeniu Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 10 lutego 2006 r. w sprawie szczegółowych wymagań w stosunku do stacji przeprowadzających badania techniczne pojazdów (Dz.U. z 2006 r. Nr 40, poz. 275),
- [6] Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz.U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935, z późn. zm.),
- [7] Wiśniewski D., Garbarczyk P. (2016). Certyfikacja – status wyrobu. Autobusy. Technika, Eksploatacja, Systemy Transportowe, 6/2016, 1816-1821,
- [8] Wiśniewski D., Jamiołkowski Z. (2013) Kiedy przyrząd lub urządzenie jest wyrobem certyfikowanym? Materiały konferencyjne: XIV Konferencja szkoleniowa: Badania techniczne pojazdów w świetle obowiązujących przepisów – 2013; Mikołajki 23-25 października 2013 r.